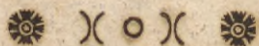

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

EPIGR. LI.

EX SENTENTIA LUTHERI.

Summus abundat amor, fane; sed præterit
illum,

Allicit hunc: eccur? caussane iusta subest?
Est, ita me Christus: svadet Sapientia, svadet;
Et recte Sapiens eligit, errat homo.

Kundgörelser.

Collecten, som infaller näste Bönedag, tilkommer Herrar Collegerne här wid Scholan; rcommenderad flera gånger.

De som hafwa några panter vinstöste uti afledne Capitaine Disterlows sterbhus, anmodas, at innau slutet af April Månad dem inlösa hos Herr Nicolas Matsen; i widrig handelse blifwa Panterne efter lag medfärne.

Hos Handelsmannen Bryngel Sandahl wid gamle port, är obeskrifligen godt Ängelskt smör uti sferdingar til salu.

Den 14 dennes kommer hos Herr Jonson på Drotningegatan en hop framvaror och Husgerädsaker genom offentlig Auktion at försäljas. Wid samma tilfälle förhyras et litet parti Ängelskt sötmjölks ost.

Hos Herr Anders Barthengren finnas friska citroner och pomeranser til köps.

Den som har et smedje- och skruffståd at sälja, gifwe det tilkänna, vår Magasinet tryckes.

1761

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 18 April 1761.

Små Anmärkningar wid den gamla Svenska Historien*.

Sedan jag i förledet är sedt Oden på närmare håll, och förmodeligen med goda Skäl wisat, at han ej kommet hit förän i 4 hundratalet: wil jag i år fortsfara med nya Skäl, på det man ej må klaga öfwer brist af bewis.

Saro Grammaticus införer uti sin Historia et par Hedniska berättelser om Oden, som han säkerligen funnet uti gamla handskrifter: bland annat säger han, at de Constantinopolitanska gudarne, swartssuke öfwer Oden, och öme om sin egen gudsdyrkan, drefwo honom i landsflygtighet. Uti Historien finner jag icke, at gudarne i Constantinopel waret nog mäktige til sådane sterwerk innom år 330, då staden blef å nyo ej mindre widlyftigt än prägtigt upbygd, och med en ganska stor myckenhet
D invånare

* Detta är en fortsättning af Hedströmska Tidningsgen: (Se förra årgången.)

i wånare förkänslad, då Kåjsaren residerade där, och Christna Religionen därstädes war enwåldig, samt understödd af en förträckelig frigsmagt. I den tiden kunde Gudarne i Constantinopel, som den hedniske Saronis utlåtelse lyder, utan åltsför stor möda fördrifwa en Oden: men huru det kunnat ske förut, kan jag icke fatta.

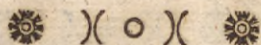
Härwid är märkligt, at Oden, efter Isländares sägen, fördrefs af Romare; då likwål Saxo förmåler, at Constantinopolitanerne det uträttat. Dessa bägge utsagor tyckas wara stridande: men äro det icke efter min hypothes; ty år 330 woro Romare och inbyggare i Constantinopel ålt et, hwilket icke kan sägas om någon tid förut, alraminst om 140 til 150 år före Christi födelse.

Härwid torde någon inwända, at Oden kan wara fördrefwen genom den escadren, som de Romare höllo i swarta hafwet, och hwilken Agrippa den yngre, uti sit tal til Judarne, wid år Chr. 66, säger hafwa bestått af 40 Skepp, och en besättning af 3000 man. Hårtill swaras: 1) Denne escadre kan icke bewisas hafwa warat til före Christi födelse; 2) war den åltsför swag til at angripa en så mächtig Herre, som Oden uti des besåta residence; 3) ser man noga på orden i Agrippas Tal, så finner man, at Oden den tiden omödeligen kunde wara til; ty han säger, at de Måotiske folken och deras grannar, före den tiden, icke wiste af någon öfwerhet, då de nu likwål stodo under 3000 Romares lydna. Men som våra gamla handlingar intyga, at i Odens tid, och uti des land, eller wid

Måotiska

Måotiska tråsket, så wål som hos des grannar, woro wål beståte regeringar; så sluter jag med skål, at Oden hwarken wid år 66, eller förut, war til; utan måste kommet til werlden långt efter åt. Sakernas beskaffenhet wid och kringom Måotiska tråsket, föreställer jag mig hafwa wid den tiden warat följande: De Romare skickade, som ofwantil förmålt är, en escadre til swarta hafwet, för at hålla sjön ren från Barbariska Caperier. Så som detta oroade de i den tracten boende folkslag, begynte de efter hand, at besåta städer, och satta sig i försvarsstånd; åstwen, at inrätta laglig regering, utwåla Konungar, Anförare, Domare, och andre ämbetsmän, til des de omsider kommo i den förfatning, i hwilken Oden war, då han öfwer gaf sit land. En hop dylika inrättningar woro nyttiga, så länge Kåjsaren bodde i Rom; men blefwo sedermera onyttiga för Romerska öfwermagten, när Kåjsaren flyttat til den någden, och draget dit större delen af sin frigsmagt.

Utom föregående torde åstwen följande tjena til at bestyrka min tideräkning. Albericus trium Fontium, en munk ifrån klostret Drübeck, (Trium Fontium) uti stiftet Lüttich, och ingalunda från Trois Fontaines uti Champagne, som många trodt, ännu mindre från Cœnobium Trium Fontium wid Rom; denne Albericus, säger jag, lefde i början af 13 hundratalet, war en trovårdig Scribent, och har lemnat oss en Krönika, som är trykt uti Leibnitska Samlingar. I denna Krönika, som innehåller, utom en hop förnäma Genealogier, åt-

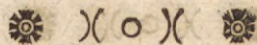
Filliga utvalda historiska saker, talar Författaren om Oden; och änskönt han icke kan utfätta något mist äretal, säger han sig likväl hafva funnet, at Oden regerat uti Sverige i tionde Generationen efter Christi födelse. Som nu tio leder, efter Monogyniska Cykeln, utgöra 333 år; finner hwar och en, utom widlyftighet, huru Alberics utfaga gynnar och styrker min tideräkning. Under det jag så mycket talar om Oden, rinner mig i minnet, hvad jag någorstädes läst om honom, nämligen, at man ännu ser des bild öfver en af Stadspfortarne i Antwerpen. I fall Historien, emot förmodan, är sansfärdig; borde, efter mit tycke, hwar man i Sverige bidraga til denna Stodens inlöfning, om man ock därför skulle gifwa så mycket, som Venetianerne bödo Påfwen för en af de Romerske Kåjsares Statua Equestris.

(Mera framdeles.)

Brudskrifver öfver Rectorn och Consist.
Assessorn, Herr Lorens Julius Kul-
lin, och Jungfru Ingeborg Elisabeth
Allmgren.

Qui modo Naturæ vires, modo fideris ortus
Rimaris, numeros mensus & arte polum:
Sidera jam mittis, leges arcanaque cæli:
Uranie dicit jam Tibi mæsta, Vale!
Ergone metiris visas Tibi currere lente
Noctes, & solitos ocus ire dies?

Vel,

Vel, puto, quos deceat Te sustinuisse Maritum,
Subducis numeros: calculus ille placet.
Vel par astrorum spectas oculosque Puellæ.
Astra cadunt; etiam Sponsa Venusta cadat.
Ortus & Occasus repetitus Sideris hujus
Te juvet; ast obitus sit procul, usque precor.
Multa beent alios, virtute carentia signa,
Astronomos: unum sidus Amantis erit,
Illius oppositum, leges, mysteria, motum
Naturamque animo volve, revolve, Tuo.

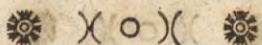
** ** **

At wälja sig en ägta maka,
I hwilkens famn man tror sig få;
Om med ell motgångs böljor gå,
Likväl en ostörd glädje smaka,
Det är, at ej på lyckans kast
Sig i så wigtig sak förlåta;
Ty hwad skal annan sälhet båta,
Om lyckan här i löftet brast.

Nej det är Himlens bistånd söka,
Och sedan wälja så en wån;
At man mot dygd får dygd igen;
Då stola någon sig föröka.
Och rasas skönt en motgångs wäg;
Iwå trogna hjertan le at yran,
Och tro Försynen kunna styras;
Om den ock styhög mot dem låg.

Q 3

Här

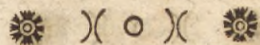
Här delas mellan fåra wänner,
 Jag wet ej hwad för kånbar ro,
 Hwad öma tankar, bergfast tro,
 Den endast dygdig wånstap kånner.
 Här mötas nögda tidsfördrif,
 Här hwilar sjelfwa menlösheten,
 Och afund sjelf har den förtreten,
 At öka et lyfsaligt lif.

J Wårde Twå, hvars öma tankar
 Nu i et lyfligt byte gå!
 Det blifwe Eder lott, at få
 Undwika alla olyfs-bankar!
 Er kärlek grundas uppå dygd.
 Er rena wånstap tyfs betydta,
 At lyckan måste Eder lyda,
 När Himlen taget Er i skygd.

Wår Brudgum har förtjent sin lycka;
 Hans mogna insigt och hans wett,
 Wi länge med förundran sedt:
 Nu lär Han sig förnögder tycka,
 Då Han uti sin kåra Brud
 Så mycken dygd och tåckhet finner,
 At ej min penna tekna hinner
 Den minsta prydnad af Des frud.

Förnögde Twå! jag önskar Eder
 Utaf Förshynens milda hand,
 Som sjelf har knutet detta band,
 J Himlen nåd, på Jorden heber,

Af

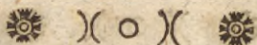
Af timligt godt fullkomlig del.
 Er glädje stadne ej i loppet,
 Och jag tyfs redan se i hoppet,
 At ej min önskan slår mig fel.

Ohrwall.

Hwad är, som gör wår lefnad säll?
 Wi födas blott, at stadsfe tråla:
 Wi jåltre, gå, wi lefe, gråla:
 Wår ungdom löper mycket snäll.
 När wi sen börje tänka på,
 Hur wi ofi framdels stole föda;
 Då söke wi med största möda,
 At, hwad ofi tarfwar, kunna få.

Den ene lust til bokwett har,
 At andre råtta wågen leda:
 En annan månstjo-samsfund freda;
 En del för landet wårjan drar:
 Sin åker mången bruka lär:
 Med handel en wil guldet öka:
 Och andre främmand land uplöka;
 Men ingen utan stort beswär.

Stig därför, Werldslig wise, upp!
 Och kommer, andelige Fåder:
 Tråd, Purpur, ned! hwad är dig gläder?
 Och jämwål dig, du Martis trupp?
 Kom, wårda folk, som ploget för:
 Kom du, som riftar stad och lårder:
 Som skepp i yra wågor sårder:
 Kom! jag, hwad er förnögde gör!

Är det blott er Philosophi,
 En mörk och djupsint Guda-lära?
 Mon det är Kunga-kronan bära?
 Är det för hjelte hedrad bli?
 Är det blott ymnig grödda se?
 Är det, at rikdom endast vinna?
 Och wåg på willa hafwet finna?
 Är det, hwad er kan sägnad ge?

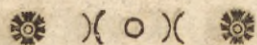
Nej! fast man ägde tunnor gull,
 Och alla lifwets nöjen smakte;
 Jag lifwål tror man det förfakte,
 Och i sit sinne höll för null,
 Mot det, at nögd så sammanbo,
 Och hjertat dela med en maka.
 Om wi öf litet se tillbaka;
 Så stadnar däri all wår ro.

Til lycka därför, Wårda Par!
 Hwars wett och dygd belönte blifwa
 Med alt, hwad tro och kärlek gifwa;
 Ief lyktigt alla Edra dar!
 Er kärlek njute ostörd fred,
 At Edar Alm må frukter bära,
 Som ifrån Kullen, Er til ära,
 Sig sprida ut från led til led!

Harpens.

Fortfättning om Hwalsfisterier.

Werktyget, hwarmed förrätningen sker, är et järn
 eller pil, 5 eller 6 fot lång, och beslagen på ändan
 med

med stål, uti en trekantig Skapnad. Så snart
 Harponeuren får se fisken, ifrån den ena ändan af
 slupen, där han står, kastar han järnet med all
 magt emot ryggen på hwalsfisken: är han så lycke-
 lig, at pilen tränger igenom Finnet och settet in
 uti köttet, låter han sara snöret, hwarwid järnet
 hänger å ena ändan, och et stycke tråd å den an-
 dra, hwilket flyter på watnet, och dymedels utmär-
 ker, hwar wid lag hwalsfisken är: ty denne dykar
 til botnen, så snart han blir slagen. Om hwal-
 fisken kommer tillbaka, at hemta frisk luft; så tager
 Harponeuren tillfället i agt, at gifwa honom et nytte
 får, til des han så asmattas genom afrunnet blod,
 at folket wågar nalkas honom, och kasta et med
 stål beslaget spjut under ganen in uti bröstet och
 genom inålsworerna, hwilket tar lifwet af honom.
 När aset börjar at flyta, Fåra de af fenorna och
 stjerten; och sedan man bundet et rep wid det stål-
 let, där stjerten war, begifwa alle sig til Skeppet;
 där fisken intages. Nu sökes ymnigare förråd af
 hwalsfiskar; hwarefter hela arbetet blir, at taga
 späcket eller fettet, och fenorna eller hwalsfiske-benen:
 til den ändan är hwalsfisken hissad öfwer bord, och
 hålles uphängd öfwer watnet med twänne rep, det
 ena bundet omkring halsen, och det andra kringom
 stjerten. Under aset äro twänne slupar, skälte til
 at emottaga, hwad som kan råka at falla ner. Där-
 på stiga 3 eller 4 karlar neder på hwalsfisken, fod-
 de med et slags isbroddar eller järn under fören;
 at förekomma halkande. Desse öppna fisken på si-
 dan, och fortfara ned åt buken, Fårandes af det
 D. 5710 6011 6012 6013 myfna

myfna spåket och fettet uti stycken, wid påß 3 fot breda och 8 fot långa. Utom fettet på sidorna, skära de jämwäl af det, som fins under kåsten och på halsen, lemnandes alt det magra qwar. Om sidor taga de för sig hwalffislebenen, och hugga dem af med en därtill inrättad yxa, ifrån öfra kåsten: benen lägga de uti hundtar; det öfriga af hwalffisken lemnas til björnarne, som äro mycket begärlige därefter. Alt som de större stycken af späck blifwa affurne, är den öfriga besätningen sylsotatt, at skära dem smärre, och plåcka ut det magra. Spåket stufwas under däck, och ligger där, til des altsamman är om bord. Ändteligen, då man skuret det ännu smärre, lägges det in uti baljor, som wäl packas. Ingen ting återstår nu mer, än at segla hem, där spåket kommer at kokas och smältas ner til tran. För at gifwa något begrep af fångsten, wilje wi utwälja fiskeriet för år 1697, såsom det största och lyckeligaste, som någonsin är bekant; hwartil wi bifoge fångsten af år 1725. År 1697 foro 197 skepp af åtskilliga Nationer åstad; hwaraf 129 Holländska fartyg togo 1255 hwalffiskar; 47 Hamburgare 449 dito; 2 Swenska * 113 dito; 4 Danska 52 dito; 12 Bremiska 96 dito; 2 Embiska 2 dito; 1 lybeckare 1 dito; summa 197 skepp och 1968 hwalffiskar. År 1725 togo 144 Holländska fartyg 248 och en half hwalffiskar; 12 Engelska 25 och en half dito; 43 Hamburgare 46 dito; 23 Bremiska 29 dito; 2 Bergiska ingen; 2 Slenburgiska ingen; summa 226 fartyg och 349 hwalffiskar

* Detta synes nog otroligt.

fiskar. Den Holländska fångsten fastade af sig för år 1697, 41344 orhuswud späck; den Hamburgska 16414 dito; den Swenska 540 dito; den Danska 1710 dito; den Bremiska 3790 dito; den Embiska 28 dito. Engelska fångsten för år 1725 steg til 1000 orhuswuden späck, och 20 tunnor hwalffisleben. Wärderar man nu et orhuswud späck til 30 Holländska Guld, eller 2 Pund 15 Schill. Engelsk, efter couranta priset år 1697; belöper sig producten af hela fisket för det året til 175521 Pund 10 Schill. Sterl. Hwad senior eller hwalffisleben angår; då man sätter dem til en wigte af 2000 pund efter hwar hwalffisk, och 100 pund til 4 Pund 4 Schill. så kasta de allena af sig 171233 Pund, hwilket, adderat med förra humman, stiger til 228737 Pund. På samma grund är minsten af fiskeriet för år 1725 mycket begripelig. Det sednare kommer ej up emot det förra, hwilket i sanning öfwergår alt, hwad någonsin waret bekant: emedan hwart och et skepp, öfwer huswud taget, fångade år 1697 öfwer 10 hwalffiskar; men år 1725 allena 1 och fem niondedels hwalffisk, ehuru de Engelske lyckeligare, än de öfrige, fångade öfwer två hwardera. Men härtill kan läggas, at hwalffiskarne af år 1725, större och fetare än år 1697, fastade af sig öfwerhuswud 40 fat späck, men de andre 33 fat allena.

Denne artikel är öfversatt utur något af Engelska Magasinen, af

A . . .

Hwad

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Kesande äro Handelsmannen, Herr Kugelberg, ifrån Uddewalla, och Boshållaren hos Kejsrlige Residenten i Stockholm, Herr Just Hesse.

Göteborgske Werelcoursen.

Onsdagen, den 15 April.

London	- -	74 $\frac{1}{4}$ à 74 $\frac{1}{2}$	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	70	- -	M:f R:mt.
Hamburg	- -	74 $\frac{1}{4}$ à 74 $\frac{1}{2}$	-	M:f R:mt.

Ankomne äro Skepparne Nlof Börgereson ifrån Bellfast med smör, och Lars Pedersen Höjer ifrån Skagen med torr fisk.

Utgångne äro Skepparne Lars Stonk och Hans Sager til Dundie, Anders Andersson til London, Wilhelm Boris til Irland, och Anders Norberg til Scotland med järn och bräder.

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 9 til den 15 dennes födde 2 Gosse- och 3 Flickobarn: Wigde Matheseos lectors och Consistorii Adsefforn, Herr Magister

Magister Lorenz Julius Kullin, och Jungfru Ingeborg Elisabeth Almgren, Kyparen Joachim Hinric Linke och Jungfru Anna Christina Walter, Skeps-snidkaren Anders Unger och Pigan Ingeborg Wetterqvist: Döde en Krukomakare-gefall af feber, 2 Gossebarn af slag och 1 Flickobarn af koppor.

I Kronhus-Församlingen födde 6 barn: Wigde Dragonen Anders Stenberg och Pigan Cécilia Larsdotter: Döde 1 Dragon af håll och styng, tre Soldater af dito, 1 Soldat af wattusot och 2 barn af slag.

Läkemedel emot Ormbett.

Det är ej längesedan, jag skref om den giftige taranteln; et Stades-djur, som Gudi lof, hos oss icke finnes. Denna gången wil jag framdraga en huggorm, och se til, hwad emot des ofta dödeliga bett hjälper. Beskrifning öfwer detta Stadeliga kråt bryr jag mig icke om; utan hänwisar de säkunnige til Herrar Naturalisterne; jag går utan omwägar til den angelägna frågan: Huru skal Ormbett alralättast och med wisshet botas? Här emot gifwas wäl åtskilliga goda medel: jag wil allenast omröra twänne, som jag wet wara här i orten försökte, och godkände. För 11 til 12 år sedan blef i Tåstareds socken en gosse, som ännu lefwer, ormbeten. Fot och ben begynte strax at grufweligen swulna, rodna och wärka. En gammal Soldat efterskickades, som efter så timmar kom til stades, och applicerade på bettet sönderkrossat asfelöf,

lös, med den oförmodade werkan, at gossen blef aldeles frisk inom sjerde dagen; så at både wårk och swulnad war aldeles borta, och det strumpnade blå skinnnet började smånningen falla af benet och foten. Här af ser man, at asfelös, som uti gamla *Kräuterbücher* och annorstädes så mycket berömmes emot ormbett, är et wälsignat läkemedel. År 1752 i slätter-tiden reste jag til en bondegård i Sättila socken, då en gosse kom hemlöpande utur ången med sri och klagan, at han war ormhuggen, och beswårades af mycken wårk. Jag besåg såret, som war på foten, och befann samma redan hafwa begynt at rodnå och swulna. Då jag wid efterfrågan förnam, at ormen förstuckat sig uti en widebuske; lät jag alt folket i gården med yror, hackor, spadar, och andra dylika verktyg kasta up busken, och efterfåka ormen, som utan tidspillan igenfanns under en widerot, och tilstältes mig ofedd i en klåst. Här kände jag igen wår wanlige coluber, wårpnad med sine två huggare. Jag lät oförtöfwat fåra hufswudet af honom, tog sedan af rygg och sidor några tunna remsor, hwilka jag lade på såret med en förbindning om foten. Gossen lade sig därpå til fångs, och somnade: efter et par timmar wakenade han, då wårken war aldeles borta. Jag lät likwål förbindningen ligga på til andre dagen, då all swulnad och rodnad åfwen woro förswundne, och gossen fullkomligen botad. Således är ormekött emot ormbett et hårligt och pröfwat botemedel, som jag likwål icke self upfunnet; utan lårt af en gammal förståndig bonde. Nu tilstås gerna,

gerna, at ormeköttet har skynsamare werkan, än asfelöfwet; doch har detta sednare den förmånen, at det altid kan fås, så länge ormar finnas ofwan jord, och kunna bitas. Eljest har jag wål af många trovårdige män hört, at röka folk och så med ormskin, eller bruka torkat ormekött, hjälper emot ormbett: andre torde försökt ej mindre dessa, än flera medel. Imidlertid kunde dessa medel uti et Sökne-Apothek lätteligen och utan kostnad anskaffas. Sift anmärkes, at huggormar finnas hos oss undertiden 4 eller 5 alnar långa, och kanske mer. Jag slog fordom ihjål en drågtig hona af den längden; och som slaget war starkt, och träffade hånne öfwer buken, spract hon sönder, och gaf ifrån sig någre små lefwande ormar, som woro rätt arge; hwaraf är klart, at giftige ormar hos oss stundom föda lefwande ungar. Säge mig någon, om de två smala fötspiorna tjena ågaren til annat, än at därmed fånga insecter.

Zedström.

Rundgörelser.

Som Uddewalla Stad behöfwer en skickelig och någerlunda förmögen Slagtare, hwilken kunde ensamt förestå slagteriet; så är Magistratens anhållan, at om någon wil blifwa Slagtare därstädes, den samme sig därom hos Magistraten til nästkommande Maji anmäler.

På Floda säteri i Wätlehärad blifwer auction hållen den 27 dennes på oräkneliga meubler, och dylika saker.

Såsom

Såsom Torget och alla gatorna i Staden Kongsbacka i början af nästkommande Junii månad kommer at omsättas, och således likasom å nyo stensläggas; hwartil en förfaren Stensläggare åskundas: ty behagar den, som härtill finner sig Fickelig, anmäla sig hos Borgmästare och Råd i bemänte Stad, eller där Magasinet utgifwes: då om accords-summan för den, som åtager sig beswäret med inseendet öfwer stenslägningen, skal blifwa afgjort.

De resterande böcker af sal. Domprosten Doctor Ubechels Bibliothecque, komma den 4 nästkommande Maji å wanligt ställe at auctioneras; och därpå afledne Presten Nicol. Linds Boksamling; hwartil tid och rum i nästa Weckoblad närmare skal utsättas.

Den 23 dennes komma uti Fru Christina Johanna Böckers hus wid östra hamnen, på auction at försäljas, allahanda meubler, silfwer, ten, koppar, messing och flera saker.

Et parti nytt Irlands smör af bästa sorten, är i weckan ankommen, och försäljes hos Herr Anders Philip Oterdahl.

Några både öfwer- och under-rum på Sillegatan, tjenliga för två små hushåll, äro lediga at tilträdas wid slutet af denne månad. Nera här om hos Waktmästaren Hjort.

På hwarje Tis- och Fredag, kläckan 5 efter midnatten, öppnar Dansmästaren Norcross uti lejdiska huset, det är i Salen på 3 Remare, sin Dansbod, där ålskare af konsten, och tillika af bägge könen, kunna med 16 styfwer köpa sig en härlig motion, och springa kammar-lopp i hela 4 timar.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 25 April 1761.

Et bref af J. O. til E. G. B.

Nytan, som en jordägare tillsyter utaf lösskog, är så mycket omtalad, at Bonden, som ogerna kröcker sig för efterkommanderne, borde likwäl wara i den delen tilräckeligen upmuntrad. Således blifwer mig ämne blott, at upgifwa sättet, huru man med beqwämlig skyndsambhet förskaffar sig en sådan härlighet på sina ågor.

Där lösskog skal updragas, och planteringen ske, måste owägerligen wara stängt, och för kreaturen freat.

Planteringen sker på detta sättet: man tager om hösten uti Augusti eller början af Septembris månad spåda plantor, som den tiden til ynnighet finnas under, eller et litet stycke från andra gamla löstrån, såsom ek, ask, asp, al, björk eller hwad slag man helst åstundar, och har lägenhet at bekomma. Dessa plantor passas efter jordmånen, och sättas i någorlunda lika belägenhet med den,

X

hwar-